

УДК 371.134; 372.8 (87; 878)

Мольдерф Тетяна

ORCID 0000-0002-3059-3770

Аспірантка кафедри мистецьких дисциплін і методик навчання,
Університет Григорія Сковороди в Переяславі
(Переяслав, Україна) E-mail: molderf.t.m@gmail.com

МЕТОДОЛОГІЧНІ ОСНОВИ ПРОБЛЕМИ ФОРМУВАННЯ АКАДЕМІЧНОЇ ВОКАЛЬНО-ВИКОНАВСЬКОЇ КУЛЬТУРИ МАЙБУТНІХ ВИКЛАДАЧІВ ПОЧАТКОВИХ СПЕЦІАЛІЗОВАНИХ МИСТЕЦЬКИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДІВ

Мета статті. Презентація наукових підходів і педагогічних принципів формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Методологія. У статті використані наступні методи: джерелознавчий, компаративний, системний, узагальнення, універсалізації.

Наукова новизна. Вперше класифіковані наукові підходи і педагогічні принципи формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Висновки. У статті висвітлено проблему методологічних основ формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ, обґрунтовано наукові підходи (культурологічний, аксіологічний, комунікативно-творчий, акмеологічний, компетентнісний, особистісно-орієнтований) й розроблено педагогічні принципи (орієнтації на цінності академічної вокально-виконавської традиції; розуміння академічності як еталону вокально-виконавської культури викладача ПСМНЗ; виховання ціннісних орієнтацій у майбутніх викладачів ПСМНЗ щодо академічної вокально-виконавської культури; академізація вокально-виконавської культури співу; цілеспрямованого залучення до академічного вокально-виконавського процесу як художньої комунікації; досягнення високого рівня культури спілкування в інтерпретаційній діяльності; досягнення найвищого рівня академічної вокально-виконавської майстерності; досягнення найвищого рівня педагогічної майстерності на основі поширення цінностей академічної вокально-виконавської культури; єдності теоретичної і практичної підготовки виконавця-носія академічної вокально-виконавської культури; методичної компетентності викладача-ретранслятора цінностей академічної традиції; академічної вокально-виконавської індивідуальної презентативності; педагогічної індивідуальної презентативності на основі методів та прийомів постановки дитячого голосу в академічній традиції), що сприяють ефективному формуванню академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Ключові слова: науковий підхід, педагогічний принцип, академічна вокально-виконавська культура, академічна традиція, *bel canto*.

Постановка проблеми. Академічне вокально-виконавське мистецтво, як невід’ємна частина всесвітньої музичної культури, знаходиться у центрі «перезавантаження» свідомості фахівців у зв’язку із трансформаційними процесами в системі закладів мистецької освіти. Визнання значущості академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів початкових спеціалізованих мистецьких навчальних закладів як важливої мети навчання, оволодіння ними академічною вокальною школою, вокально-педагогічними методами, опанування технологіями співу та ін. спонукає до осмислення комплексу наукових підходів та педагогічних принципів вивчення проблеми формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Актуальність роботи. XXI сторіччя – це епоха набуття майстерності викладачем і здобувачем нового зразку, їх самовдосконалення, усвідомлення своєї місії у збереженні духовних цінностей (знань, ідей, ідеалів, норм, традицій, образів, культурних смислів), вироблених упродовж історії, теорії та практики людства. Компетентісно-культурологічна парадигма, яка, на наш погляд, є домінантною у дослідженні процесу формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ пов’язана, з одного боку, з комплексом їх загальних та фахових компетентностей, а з іншого – його осмисленням у контексті художньо-педагогічних цінностей культури академічної традиції. Зазначений парадигмальний тип віддзеркалює відповідну стратегію освітнього процесу підготовки майбутніх викладачів співу, яка реалізується у забезпеченні здобувачів мистецьких коледжів спеціальності 025 Музичне мистецтво, спеціалізації «Спів» професійною компетентністю у контексті опанування технологій *bel canto*, академічного тону європейського зразка, емоційного інтелекту з

опорою на історичний вокально-виконавський досвід, що сприятиме їх самореалізації та успішній професійній діяльності в умовах швидких змін у майбутньому. Осмислення професійної підготовки майбутніх викладачів ПСМНЗ в аспекті формування академічної вокально-виконавської культури спонукає до визначення системи актуальних наукових підходів та принципів.

Аналіз останніх досліджень та публікацій. Аналіз наукових джерел до визначення поняття «підхід» продемонстрував, що найчастіше у проблемах підготовки майбутніх фахівців музичного мистецтва, традицій академічної культури, мистецької педагогіки науковці застосовують наступні підходи: компетентнісний (С. Грозан, Н. Остапенко, Т. Пляченко); культурологічний (О. Кравченко, В. Міщанчук, Г. Падалка, В. Тушева); герменевтичний (А. Линенко, О. Полатайко, В. Черкасов); комунікативний (Л. Василевська-Скупа, К. Малащенко, Л. Опарик, В. Яцзюнь); інноваційний (Т. Гомозова, Л. Ільчук, І. Ремзі, Г. Самокова, Г. Яківчук) та ін. Проблеми історії культури досліджували: V. Vovkun, К. Кириленко, Є. Прокоф'єва Р. Українських та ін. Питання феномена сольного академічного співу, його місця в теорії, історії і практиці культури; європейських критеріїв академічності вивчали: Г. Гаценко, Т. Kablova, Н. Ковмір, В. Юрчук, В. Федорченко та ін. Значний внесок у розвиток проблеми цінностей здійснили науковці: О. Власюк, В. Дайнеко, В. Огнев'юк, О. Сухомлинська, Т. Ярмак та ін. Творча комунікація розглядалась: М. Заброцьким, О. Мерзляковою, Л. Савенковою, Т. Дорошенко та ін., питання акмеологічного зростання особистості – О. Гавалешко, В. Гладковою, О. Горчаковою, Т. Кривко, В. Пасніченко, Г. Яворською та ін.; компетентності фахівця – Г. Кравченко, М. Лю, В. Мішеченко, Л. Пархоменко, О. Процишиною та ін.

Мета статті. Презентація наукових підходів і педагогічних принципів формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Методологія. У статті використані наступні методи: джерелознавчий, компаративний, системний, узагальнення, універсалізації.

Наукова новизна. Вперше класифіковані наукові підходи і педагогічні принципи формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Завдання дослідження. Дослідити наукові підходи та педагогічні принципи формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Результати дослідження. У формуванні академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ набуває потреба надання уваги застосуванню *культурологічного підходу*, який виявляє об'єктивний зв'язок здобувачів з культурою як універсальної системи цінностей, підкреслює важливість глобальних культурних ідей у формуванні особистісних якостей і духовного потенціалу, усвідомлення співіснування духовних і матеріальних цінностей в академічній вокальній традиції, виховання моральних та духовних якостей майбутніх фахівців та ін., що є аргументацією у надбанні мистецького й емоційного інтелекту.

Цінними з цього погляду уявляються міркування досліджень сучасних науковців В. Аніщенко і О. Падалки до інтерпретації культурологічного підходу у професійній підготовці викладача як доцільність культуротворчої педагогічної освіти, основу якої складає ідея «цільового, змістовно-процесуального та технологічного компонентів на кінцевий результат – становлення вчителя як суб'єкта професійно-педагогічної культури» [1, 106].

Обраний підхід формує здатність майбутніх викладачів ПСМНЗ до презентації художнього образу світу; сприйняття, мислення, опанування і відображення образності вокального твору; відтворення системи художніх цінностей академічної вокально-виконавської культури, подання цілісного уявлення про академічну культуру певної історичної епохи, що ґрунтується на виявленні духовно-змістового та інтелектуального ресурсу здобувачів.

У запровадженні культурологічного підходу є доречним звернутись до специфічності культурно-історичних процесів становлення вокальної школи *bel canto* та оновлення її академічних традицій в сучасності, які представлені нами як модель досконало складеної системи критеріїв якості культури співу, педагогічного досвіду, керівництва з методології у викладанні та втілення бездоганних технологій у мистецтві співу, як «найбільш привабливий вокальний стиль та самостійне стилістичне явище» [2] у світовій культурі. Методичний та вокально-виконавський світовий досвід для майбутніх викладачів ПСМНЗ є ресурсом у оновленні виконавських технологій та впровадженні в освітній процес цієї бездоганної системи.

Академічна культура продукує культурні цінності, зразки, концентрує духовний, інтелектуальний і художній досвід поколінь. Її основний ідеал – формування свідомості, готової до активної перетворювальної діяльності і творчості відповідно до об'єктивних законів дійсності. Опанування культурних процесів становлення *bel canto* майбутніми викладачами надає можливість уособити відповідний європейським критеріям набутий потенціал як свій власний світ і через включення його до контексту сучасного академічного мистецтва реалізувати з багатством їх особистісних можливостей. Вбачаємо в цьому переконливу вмотивованість у здобутті найвищого рівня професійності здобувачів, збагаченні їх культурного досвіду, набутті гідності, ширості й неповторності у зростанні рівня академічної вокально-виконавської культури.

З огляду на вище викладене, педагогічними принципами в межах зазначеного підходу обрано: *орієнтацію на цінності академічної вокально-виконавської традиції; розуміння академічності як еталону вокально-виконавської культури викладача ПСМНЗ.*

Основою *аксіологічного підходу* є філософське вчення – аксіологія, що визначається як «учіння про природу моральних, етичних та інших цінностей» [3, 18], їх зв'язку між собою, із соціальними, культурними чинниками та особистістю людини. Цінності як смислоутворювальні основи людського буття формують вмотивованість до діяльності та вчинків. На думку С. Вітвицької, формування гуманістичних цінностей майбутніх учителів у педагогічному аспекті виступають як об'єктивні цінності, що становляться суб'єктивно значущими, стійкими життєвими ціннісними орієнтирами [4, 66].

У контексті опанування змісту вокально-виконавської традиції на основі академізації навчання, осучаснення вокально-виконавської культури *bel canto* з набуттям нових рис та трансформації здобувачі відпрацьовують власну систему особистісних і професійних цінностей, концептуальну програму свого розвитку, визначають власну траєкторію у пошуку ефективних засобів її трансляції учням. У зв'язку з цим, артикулюємо такі принципи: *виховання ціннісних орієнтацій у майбутніх викладачів ПСМНЗ щодо академічної вокально-виконавської культури; академізація вокально-виконавської культури співу.*

В межах застосування *комунікативного підходу* доречним буде розглянути складну систему взаємозалежних зв'язків між викладачем і здобувачем, де результат залежить не лише від творчої-інтелектуальних здібностей наставника, його особистості, знань та досвіду, але й від студента, – з прагненням взаємодіяти і співпрацювати, оскільки комунікація розглядається, передусім, в психолого-педагогічних науках як взаємовідносини між суб'єктами спілкування. Індивідуальна форма занять професійної підготовки майбутніх викладачів ПСМНЗ припускає безпосереднє спілкування не лише в аудиторії, а й поза освітнім процесом, наприклад, організація спільної творчої діяльності (концерти, майстер-класи, конкурси, фестивалі, конференції та ін.). Важливим моментом при цьому є уважне вивчення і виховання унікальної особистості майбутніх викладачів ПСМНЗ, формування їх поглядів, характеру, інтелекту, використання творчого потенціалу, укріплення сценічної витривалості та ін.

Формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ на засадах комунікативного підходу вимагає висвітлення безпосереднього зв'язку здобувача з його емоційним станом під час учіння, педагогічної й вокально-виконавської практики, інтерпретації вокальних творів. На цьому рівні маємо виділити окремо їх інтерпретаційний процес як залучення до академічних норм у співі, інтелектуального охоплення і відтворення змісту й образу текстів (вокального і поетичного), художнього впровадження вокальних технологій, емоційного забарвлення вокально-виконавського репетиційного і сценічного дійства, природного спілкування із слухачем. Комунікативний підхід дозволяє реалізувати вплив на ціннісні орієнтації здобувачів, на підвищення виконавської та педагогічної активності.

З огляду на вище викладене, педагогічними принципами в межах зазначеного підходу обрано: *цілеспрямованого залучення до академічного вокально-виконавського процесу як художньої комунікації; досягнення високого рівня культури спілкування в інтерпретаційній діяльності.*

Розуміння формування академічної вокально-виконавської культури як процесу творчого зростання майбутніх викладачів ПСМНЗ спонукає до застосування *акмеологічного підходу*, який спрямований на вивчення закономірностей, механізмів розвитку особистості до досягнення найвищого рівня професійної зрілості, майстерності. У нашому дослідженні рівень «акме» визначає найвищий ступінь сформованості академічної вокально-виконавської культури. Прагнення досягти професійних успіхів (як специфічна фахова якість) поступово має сформувати у майбутніх викладачів ПСМНЗ під час навчання розширення кола інтересів, художньої освіченості, ерудованості, художнього світогляду за еталоном й принципами школи *bel canto*, помітне зростання виконавського і педагогічного досвіду в академічній площині, що є трансформацією власних духовних і ментальних якостей особистості. Отже, формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ ми розглядаємо як процес вокально-виконавського та педагогічного становлення у процесі навчання, що опосередкований педагогічними цінностями і спрямований на оволодіння знаннями, досвідом, практичними вміннями, де академічний спів, академічний тон конкретизує європейську традицією італійської школи *bel canto* та набуває категорій еталонності, довершеності, майстерності як критеріїв у навчанні і виконавстві.

З огляду на вище викладене, педагогічними принципами в межах зазначеного підходу обрано: *досягнення найвищого рівня академічної вокально-виконавської майстерності; досягнення найвищого рівня педагогічної майстерності на основі поширення цінностей академічної вокально-виконавської культури.*

Запити часу вимагають від здобувачів найвищого рівня засвоєння знань, вмінь, навичок і як результат, – вміння демонструвати вокально-виконавську майстерність не тільки як гідність, а і приклад відображення суті академічної освіти. Відповідно до цього, у проблемі формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ було доведено перспективність застосування *компетентнісного підходу*. В нашому дослідженні поняття компетентності, перш за все, пов'язане з уявленнями про досконалість академічної традиції співу як ідеалу зразкового виконання в межах світової академічної практики; виявленням мистецького інтелекту в опануванні культурно-історичних процесів академічної вокальної школи; креативністю у розв'язанні вокально-педагогічних завдань; здатністю до подолання труднощів в опануванні академічної вокально-педагогічної культури як художнього та педагогічного явища.

Ціллю і результатом впливу системи освіти на особистість як результативне цільове підґрунтя організації навчального процесу, де компетентності майбутніх викладачів ПСМНЗ виступають у властивостях особистісної та соціальної значущості, варіативності, кумулятивності, інтегративності та характеризуються системністю, соціальністю, відповідністю практичною орієнтованістю, ситуативністю, умотивованістю використання. Отже, реалізація змісту компетентнісного підходу дозволяє спостерігати

апробацію шляхів досягнення виконавської та педагогічної зрілості у привласненні традицій академічної вокально-виконавської культури та духовних цінностей *bel canto*.

З метою впровадження компетентнісного підходу пропонуємо наступні педагогічні принципи: *єдності теоретичної і практичної підготовки виконавця-носія академічної вокально-виконавської культури; методичної компетентності викладача-ретранслятора цінностей академічної традиції.*

Вокальний процес як узгоджена врегульована система голосоутворення разом із активною роботою внутрішніх органів співака потребує певних знань й умінь, які він набуває в освітньому закладі, що спонукає до застосування *особистісно-орієнтованого підходу* у дослідженні формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ. Від рівня опанування знань, вмінь та навичок здобувачів великою мірою залежить рівень їх майбутніх учеників, накопичення педагогічного досвіду, оволодіння системою методів, принципів, прийомів, форм у виробленні академічності культури співу, які і дадуть відповідний результат. В цьому процесі досить важливе місце займає особистісна орієнтація, оскільки спрямовує здобувачів до застосування на практиці оригінального методичного інструментарію в реалізації його намірів, плануванні, педагогічної тактики і вмотивованості до фахового зростання. Така алгоритмізація виробляє особистісну стратегію, що здатна виокремлювати знання із «шкільних» та сучасних методик, знаходити свої методи та мати джерелом попередній досвід академічних технологій співу, складатись із особистісних прийомів, моделювання нових форм у роботі та являти собою конкретні моделі змін, які мають бути випробувані упродовж певного часу, служити цілям, що орієнтовані на індивідуума та умотивованість до навчання, а саме, опанування методики навчання співу та виховання співака. Специфічність *особистісно-орієнтованого підходу* визначається науковцями з погляду характеру музичної та музично-освітньої діяльності, яка полягає «...у художньому типі змісту навчання, злитті об'єктивного й суб'єктивного компонентів музичної діяльності, їх ролі у змістовому сприйнятті, інтерпретації та відтворенні художньо-образного змісту музичних феноменів» [5, 52]. Цінними з цього погляду уявляються міркування Г. Падалки, яка вважає, що «...художній розвиток повноцінно відбувається не шляхом подолання односторонніх захоплень і художніх уподобань у мистецтві, не шляхом нівелювання їх своєрідності, а, навпаки, на основі закріплення цих переваг. Актуалізація індивідуального, опора на індивідуальний початок дає можливість «підтягнути» до вищого рівня розвитку всі компоненти художньої підготовки» [6, 158].

Узагальнюючи міркування щодо застосування особистісно-орієнтованого підходу до проблеми формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ доцільним є визначити наступні принципи: *академічної вокально-виконавської індивідуальної презентативності; педагогічної індивідуальної презентативності на основі методів та прийомів постановки дитячого голосу в академічній традиції.*

Отже, розглянуті нами наукові підходи та принципи сприяють формуванню академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ високого рівня.

Висновки. У статті висвітлено проблему методологічних основ формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ, обґрунтовано наукові підходи (культурологічний, аксіологічний, комунікативно-творчий, акмеологічний, компетентнісний, особистісно-орієнтований) й розроблено педагогічні принципи (орієнтації на цінності академічної вокально-виконавської традиції; розуміння академічності як еталону вокально-виконавської культури викладача ПСМНЗ; виховання ціннісних орієнтацій у майбутніх викладачів ПСМНЗ щодо академічної вокально-виконавської культури; академізація вокально-виконавської культури співу; цілеспрямованого залучення до академічного вокально-виконавського процесу як художньої комунікації; досягнення високого рівня культури спілкування в інтерпретаційній діяльності; досягнення найвищого рівня академічної вокально-виконавської майстерності; досягнення найвищого рівня педагогічної майстерності на основі поширення цінностей академічної вокально-виконавської культури; єдності теоретичної і практичної підготовки виконавця-носія академічної вокально-виконавської культури; методичної компетентності викладача-ретранслятора цінностей академічної традиції; академічної вокально-виконавської індивідуальної презентативності; педагогічної індивідуальної презентативності на основі методів та прийомів постановки дитячого голосу в академічній традиції), що сприяють ефективному формуванню академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

Перспективи подальших досліджень у даному напрямі. Планується розробити модель процесу та дослідити методичні особливості формування академічної вокально-виконавської культури майбутніх викладачів ПСМНЗ.

References

1. Аніщенко В., Падалка О. Культурологічний підхід у професійній підготовці вчителя. *Освіта дорослих: теорія, досвід, перспективи*. Київ: ІПОД імені Івана Зязюна НАПН України. 2013. №6. С. 103-107. Anishchenko, V. & Padalka, O. (2013). Kul'turolohichnyy pidkhid u profesiyniy pidhotovtsi vchytelya [Cultural approach to teacher training] Adult education: theory, experience, perspectives]. *Osvita doroslykh: teoriya, dosvid, perspektvyu*. Kyiv: IPOOD imeni Ivana Zyazyuna NAPN Ukrainy, 6, 103-107.
2. Ци Минвей. Классическое наследие европейского искусства как фундамент воспитания академического певца в Китае на современном этапе. *Проблемы взаимодействия искусства, педагогики, теории и практики образования*. Харьковский национальный университет искусств имени И.П. Котляревского. 2017. №47. С. 264-276.

- Tsi, Minvey. (2017). Klassicheskoye naslediyе yevropeyskogo iskusstva kak fundament vospitaniya akademicheskogo pevtsа v Kitaye na sovremennom etape [The classical heritage of European art as the foundation for the education of an academic singer in China at the present stage]. *Problemy vzaimodeystviya iskusstva, pedagogiki, teorii i praktiki obrazovaniya*. Khar'kovskiy natsional'nyy universitet iskusstv imeni I. P. Kotlyarevskogo, 47, 264-276.
3. Великий тлумачний словник сучасної української мови. Уклад. і голов. ред. В.Т. Бусел. Київ : Ірпін' : ВТФ «Перун». 2009. 1736 с.
Velykyy tлумachnyy slovnyk suchasnoyi ukrayins'koyi movy. (2009). [The Great Tlumach Dictionary of Modern Ukrainian Movies]. Kyiv : Irpin' : VTF «Perun», 1736.
 4. Вітвицька С. С. Аксиологічний підхід до виховання особистості майбутнього вчителя. Креативна педагогіка. Наук.-метод. журнал *Академія міжнародного співробітництва з креативної педагогіки*. Вінниця. 2015. №10. С. 63-67.
Vitvyts'ka, S. S. (2015). Aksiologichnyy pidkhid do vykhovannya osobystosti maybutn'oho vchytelya [An axiological step up to the emergence of the peculiarities of the future teacher] *Kreatyvna pedahohika. Nauk.-metod. zhurnal Akademiya mizhnarodnoho spivrobitnytstva z kreatyvnoyi pedahohiky*. Vinnytsya, 10, 63-67.
 5. Демир, М. Формування інтерпертаційної культури майбутніх учителів музики у процесі професійної підготовки. (Дис. ... канд. пед. наук). Одеса, 2016. 254 с.
Demur, M. (2016). Formuvannya interpertatsiynoyi kul'tury maybutnikh uchyteliv muzyky u protsesi profesiynoyi pidhotovky [Formation of Interpertational Culture of Future Music Teachers in the Process of Vocational Training]. Odesa, 254.
 6. Падалка Г.М. Педагогіка мистецтва (Теорія і методика викладання мистецьких дисциплін). Київ. Освіта України. 2008. 274 с.
Padalka, H.M. (2008). Pedahohika mystetstva (Teoriya i metodyka vykladannya mystets'kykh dystsyplin) [Pedagogy of science (Theory and methods of teaching science disciplines)]. Kyiv, Osvita Ukrayiny, 274.

Molderf Tatiana

ORCID 0000-0002-3059-3770

Postgraduate of the Department of Artistic Disciplines and Teaching Methods,
Hryhoriy Skovoroda University
(Pereyaslav, Ukraine) E-mail: molderf.t.m@gmail.com

METHODOLOGICAL FOUNDATIONS OF THE PROBLEM OF FORMING ACADEMIC VOCAL AND PERFORMING CULTURE OF FUTURE TEACHERS OF PRIMARY SPECIALIZED ART EDUCATIONAL INSTITUTION

The purpose of the article. Presentation of scientific approaches and pedagogical principles of the formation of the academic vocal and performing culture of future PSMOU teachers.

Methodology The following methods are used in the article: source study, comparative, systemic, generalization, universalization.

Scientific novelty. For the first time, scientific approaches and pedagogical principles for the formation of the academic vocal and performing culture of future primary specialized art educational institution teachers are classified.

Conclusions. The article reflects the problem of the methodological foundations for the formation of the academic vocal-performing culture of future teachers of the primary specialized art educational institution, substantiates scientific approaches (culturological, axiological, communicative-creative, acmeological, competence-based, personality-oriented) and developed pedagogical principles (orientations); understanding of academism as a standard of vocal and performing culture of a teacher of primary specialized art educational institution, education of value orientations in future teachers of primary specialized art educational institution in academic vocal and performing culture, academization of vocal and performing culture of singing; interpretive activity, achieving the highest level of academic vocal and performing skills, achieving the highest level of pedagogical skills based on the dissemination of the values of academic vocal and performing culture; the unity of the theoretical and practical training of the performer-bearer of the academic vocal-performing culture; methodological competence of the teacher-relay of the values of the academic tradition; academic vocal and performing individual presentability; pedagogical individual presentability based on the methods and techniques of staging a child's voice in the academic tradition, contributing to the effective formation of the academic vocal and performing culture of future teachers of the primary specialized art educational institution.

Key words: scientific approach, pedagogical principle, academic vocal performance culture, academic tradition, bel canto.

Стаття надійшла до редакції 15.01.2023

Рецензент – доктор мистецтвознавства, професор Т. В. Мартинюк